

L'exploració sexual infantil: l'esclavitud del segle XXI

L'esclavitud del segle XXI té nom de dona. És així perquè la manca d'oportunitats, el baix nivell formatiu, l'atur i la falta de recursos econòmics empenyen moltes nenes i dones a abandonar la seva família i el seu país per intentar trobar una vida millor.

Malauradament, aquest camí marcat per l'esperança es veu truncat perquè moltes d'aquestes adolescents i dones acaben sent víctimes de les màfies de tràfic de persones, que les exploten sexualment forçant-les a prostituir-se sota l'amenaça constant de fer mal als seus fills o als familiars més directes.

Les dades recollides a l'*Informe global sobre tràfic de persones* de l'ONU –presentat aquest passat mes de gener a Viena, i en el qual s'analitzen uns 24.000 casos documentats el 2016 en 142 països– són alarmants: el 72% de les víctimes globals del tràfic de persones són nenes, adolescents i dones adultes. Altres fonts oficials ratifiquen que el 27% de les víctimes són nenes menors de 15 anys.

A aquesta situació preocupant s'hi ha de sumar que els països on hi ha conflictes armats el tràfic de persones està creixent exponencialment, ja que les xarxes d'exploració s'estan aprofitant de la situació de vulnerabilitat de les víctimes. Així, per exemple, en zones en conflicte de l'Àfrica Subsahariana i el Pròxim Orient, els grups armats estan convertint nenes i dones en esclaves sexuals per aconseguir reclutar per a les seves files més homes, ja que les utilitzen com a premi o recompensa dels combatents.

Aquests fets ens podrien semblar llunyans, però les dades indiquen que Espanya és un dels principals països d'Europa de trànsit i destí de les dones amb finalitats d'exploració sexual, ja que hi ha una alta demanda de sexe de pagament.

M. EUGÈNIA GAY

DEGANA DEL COL·LEGI DE
L'ADVOCACIA DE BARCELONA

El negoci del tràfic de dones a Espanya va moure el 2015 més de 5 milions d'euros al dia, i el 2017 aquesta xifra rondava els 10 milions, segons dades oficials de l'ONU presentades el 2019. Mercantilitzar una vida humana en ple segle XXI pot costar molt poc en relació als guanys que es poden obtenir amb de la seva explotació en l'àmbit sexual, que s'estima que pot ser d'un mínim de 6.000 euros al mes. De manera que el negoci del tràfic de persones amb finalitats d'exploració sexual és tant lucratiu o més que el tràfic de drogues o la venda il·legal d'armes.

Però darrere d'aquesta realitat se n'hi amaga una altra: consumir sexe de dones i nenes víctimes de les màfies de tràfic de persones és una altra forma de violència de gènere.

Per aquest motiu i coincidint amb el Dia Internacional Contra l'Esclavitud i l'Exploració Infantil, es fa necessària una crida al legislador, perquè a la seva agenda incorpori com a prioritària l'aprovació d'una llei integral de protecció de les persones víctimes del

tràfic d'éssers humans que adopti un enfocament integral que inclogui les mesures necessàries per a la persecució efectiva dels delictes relacionats amb aquestes conductes i per a l'assistència integral a les víctimes.

Resulta imperiós que l'ordenament jurídic espanyol incorpori les previsions del conveni del Consell d'Europa per prevenir i perseguir la violència contra la dona i la violència domèstica –conegut com a Conveni d'Istanbul– amb l'objectiu d'erradicar aquesta plaga social del segle XXI.

La introducció d'aquestes reformes legislatives és fonamental per garantir els drets de les víctimes, ja que les dones i nenes que pateixen explotació sexual estan desposseïdes de la llibertat que té l'home que compra els seus serveis. Ells arriben lliurement als centres d'exploració sexual; elles no. Amb la legislació espanyola vigent, actualment només es castiga els clients de prostitució quan hi ha violència, coacció i una situació abusiva.

Tots aquests canvis normatius han d'anar orientats a aconseguir un objectiu clar: crear un marc que atorgui seguretat jurídica per afavorir que les nenes i dones víctimes de les màfies de tràfic de persones i del proxenetisme denunciïn els seus explotadors. Només així podrem evitar que es repeteixin casos com el de la Lily, la prostituta del barri del Raval de Barcelona la vida de la qual va ser cruelment truncada fa uns dies sense que hagués pogut denunciar les persones que l'havien maltractat i explotat, tot i que la seva situació era flagrant i coneguda per molts veïns del barri, els cossos policials i l'administració.

L'exploració sexual és la més cruel de les formes d'esclavitud, perquè atempta contra la dignitat, la llibertat i la innocència de les menors, i la seva erradicació ens interpel·la a tots i a totes com a societat i als poders dels estats com a garantits de la seva seguretat.

Cal que l'ordenament jurídic incorpori les previsions del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència envers la dona